

DET KONGELIGE
LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENT

Miljøverndepartementet
Pb. 8013 Dep
0030 OSLO

Deres ref
2012/75611

Vår ref
201001699-/PFI

Dato
30.03.2012

Høringssvar - Endringer i forskrift 18. mars 2005 nr 242 om forvaltning av rovvilt - Rovviltforskriften

Vi viser til mottatt høringssvar datert 30.03.2012 fra Mattilsynet.

Høringssvaret oversendes Miljøverndepartementet (vedlegg).

Med hilsen

Kristin Nummedal (e.f.)
avdelingsdirektør

Per Finset
seniorrådgiver

Vedlegg

HØRING - ENDRINGER I ROVVILTFORSKRIFTEN

Miljøverndepartementet har sendt forslag til endringer i rovviltforskriften på høring. Forslaget er ledd i oppfølgingen av rovviltforliket av 17. juni 2012 når det gjelder forvaltning av bjørn, blant annet punktet om reduksjon av bestandsmålet av bjørn fra 15 til 13 ynglinger årlig. Departementets forslag bygger på at hensynet til en rask oppnåelse av bestandsmålet vektlegges framfor hensynet til tapssituasjonen i vurderingen av hvor reduksjonen skal foretas.

Av høringsbrevet om endringer i rovviltforskriften går det fram at Miljøverndepartementet legger avgjørende vekt på hensynet til en rask oppnåelse av bestandsmålene for bjørn når de foreslår hvilke regioner som skal få redusert bestandsmålet i tråd med rovviltforliket. Det går videre fram at departementet ikke finner grunn til å gi skadeomfanget på beitedyr avgjørende betydning og at det legger liten vekt på de skader som er påvist og erstattet innenfor prioriterte yngleområder for bjørn. Mattilsynet vil påpeke at rovviltforliket legger opp til en todelt målsetning der hensynet til beitedyr skal tillegges samme vekt som hensynet til bestandsmålene for rovvilt.

Som Miljøverndepartementet viser i høringsbrevet er tapstallene og følgelig dyrelidelsene i andre regioner vesentlig høyere enn i de regionene som foreslås å få redusert bestandsmålet. Dette gjelder både i prioriterte beiteområder og i prioriterte yngleområder for bjørn. En økning av antall bjørn opp mot dagens bestandsmål vil forventes å medføre ytterligere lidelse og påkjenninger for beitedyr, og mest i de områdene som i dag har store tap. Mattilsynet vil minne om at det i perioden 2008-2010 ble erstattet rundt 14 000 sau drept av bjørn, i underkant av 2 000 av disse ble drept i de regionene det foreslås å redusere bestandsmålene.

Miljøverndepartementet legger til grunn at det er streifende hannbjørn som i hovedsak er årsak til tap av beitedyr utenfor yngleområdet for bjørn (prioritert beiteområde i forhold til bjørn). I rovviltforliket er det lagt opp til en beregningsmåte der en yngling tilsvarer 6,5 binner, og at tallet på hannbjørner ikke skal overstige 1,5 pr. binne. En ekstra yngling vil dermed medføre en økning i antall hannbjørner på mellom 9 og 10, og mange av disse vil trekke ut av yngleområdet og utgjøre et betydelig skadepotensiale i områder med mye beitedyr. Vi minner om at rovviltforliket legger til grunn at rovdyrforvaltningen utøves på en slik måte at det ikke er behov for beitenekt etter dyrevelferdsloven i prioriterte beiteområder for husdyr, og at det ikke skal være rovdyr som representerer et skadepotensial i slike områder eller i kalvingsområde for tamrein.

I høringsbrevet framholdes det at saueproduksjon og andre produksjoner basert på utmarksbeite i prioriterte rovviltområder skal tilpasses med utgangspunkt i forekomsten av rovvilt i beiteområdet gjennom forebyggende tiltak og omstilling. Mattilsynet vil i denne forbindelse peke på at rovviltforliket og andre førende dokumenter (som brev av 28. juli 2006 fra Landbruks- og Matdepartementet og Miljøverndepartementet om beitebruk og rovviltforvaltning) framholder det ansvar alle deler av forvaltningen har for å redusere konfliktnivået i forbindelse med den todelte målsettingen som legges til grunn for rovviltforvaltningen. Etter Mattilsynets oppfatning må det tas hensynet til at de reelle mulighetene til effektive forebyggende tiltak og omstilling er begrensede, og at dette tillegges betydelig vekt når bestandsmålet for bjørn i husdyrtette beiteområder vurderes, også innenfor yngleområdene.

På bakgrunn av det som er sagt over vil Mattilsynet be Landbruks- og Matdepartementet bringe videre Mattilsynets oppfatning om at hensynet til fare for lidelse og påkjenninger for beitedyr blir tillagt større vekt i forhold til hensynet til oppnåelse av bestandsmålet, enn det som er gjort når det skal avgjøres hvor reduksjoner i bestandsmålet for bjørn skal foretas.

Med hilsen

Solfrid Åmdal
Seksjonssjef landdyr og dyrehelsepersonell